

Schietvereniging 'De Veluwse Schutters' :

-Sportief erfgoed-

Er was een tijd dat iedere boer op- en rond de Veluwe een 'bukse' onder het bed had liggen.

Het is dan ook geen wonder dat er in Gelderland in vrijwel ieder dorp een schietvereniging bestond.

We schrijven 19 april 1946, als in het toenmalige dorpscafé van Neck, op de splitsing van de Zwolseweg en de Wieselseweg, schietvereniging 'De Vrolijke Schutters' (vanaf 1979 'De Veluwse Schutters') wordt opgericht.

Ze schieten wekelijks met (gelukkig maar) een luchtgeweer in de fietsenstalling van het café.

Maar er werd ook buiten geschoten met een Lee-Enfield karabijn (ook gelukkig).

Dat gebeurde op militaire schietbaan 'de Zandhegge' ca.2 km. in de bossen achter café Restaurant 'de Triangle' aan de Zwolseweg.

Vele illustere jaren volgen waarin vele mooie (wedstrijd) resultaten werden behaald en de prijzenkast zich vulde.

Er waren ook dieptepunten, waaronder een verwoestende brand in 1974, waarbij het toenmalige clubhuis in het Verzetsstrijderspark, 'De Schuttershof' tot de grond toe afbrandde. Ook de bekens en bokaal gingen teloor.

Ook toen al zat DVS niet bij de pakken neer, en toonde ze veerkracht en initiatief.

Al 14 dagen (!) na de brand, op 31 maart 1974, kwam het bestuur met een ambitieus nieuwbouwplan, dat zou moeten verrijzen op de plaats van het oude tracé van de nieuwe A50 in Wiesel.

Dat ging uiteindelijk niet door en dus werd in 1975 besloten het doel te verleggen en het vizier te richten op een, in samenwerking met andere verenigingen in Wenum, te verbouwen bestaand gebouw.

Het ging om het voormalige en karakteristieke graanpakhuis van Van Bree, bij de Wenumse Watermolen. Echter de andere verenigingen lieten het afweten .

Nu houdt DVS van schieten en opschieten, zodat al snel door een eigen bouwploeg doelgericht begonnen werd met de verbouw van dat pand.

Kelders werden schietbanen, opslag op de begane grond werd een gezellige kantine met bar en open haard en op de zolder kwamen banen voor luchtgeweer en een bestuurskamer.

Natuurlijk alles volgens de strenge (veiligheids-) regels van de KNSA en de wetgever.

En allemaal met en door eigen leden/vrijwilligers, eigen geld en ondersteuning/sponsoring van Wenumse bedrijven.

Het resultaat was en is een toonbeeld van efficiënt hergebruik.

Heden ten dage, we zijn inmiddels in 2023 aangekomen, staat het DVS gebouw nog steeds stevig, standvastig , veilig en verantwoord zijn maatschappelijke functie in te vullen.

In een tijd waarin kritische ogen het functioneren van schietverenigingen nauwgezet volgen, heeft DVS keer op keer aangetoond de schietsport op waardige, veilige en verantwoorde wijze invulling te geven.

Mede door ,onder andere ,het jaarlijkse western festijn 'Weasel Creek', dat internationale bekendheid geniet en diverse Nationale (KNSA) Wedstrijden, heeft DVS de schietsport

en Apeldoorn -als sportstad- op de kaart gezet, o.a mede door het tot tweemaal leveren van een Olympische kandidaat. DVS bevindt zich nu in het gebouw van de voormalige graanmaalderij op een terrein, waarop zich ook een historische watermolen uit 1313 bevindt. Op dit complex van de Wenumse watermolen was tot begin jaren 70 van de vorige eeuw een graanmaalderij en graanhandel gevestigd. Rond 1970 is het complex aangekocht door de gemeente Apeldoorn. In 1971 is het hoofdgebouw van de graanhandel beschikbaar gekomen voor maatschappelijke doeleinden en is de bestemming van het complex daarop door de gemeente aangepast. Het toenmalige bestuur van de schietvereniging heeft zich toen bij de gemeente aangemeld met de vraag of zij de voormalige graanmaalderij in gebruik mochten nemen als schietsportaccommodatie. DVS heeft vervolgens geheel op eigen kracht en voor eigen kosten vanaf 1971 tot de ingebruikname in 1979 het gebouw opgeknapt en ingericht en onderhouden als voorziening voor de schietsport.

Op dit moment heeft de gemeente Apeldoorn het plan opgevat om het totale Watermolen complex, waaronder de DVS accommodatie en twee Rijksmonumenten (!), in openbare verkoop te brengen.

Wat dit voor DVS en Wenum Wiesel gaat betekenen is nog niet te overzien.

DVS gaat er in vol vertrouwen van uit dat zij haar activiteiten in alle omvang en zonder beperking, ook in de toekomst en met mogelijk een nieuwe eigenaar, duurzaam zal kunnen voort zetten.

Samenvattend illustreren de volgende punten waarom DVS onlosmakelijk verbonden is aan het complex van de Wenumse Watermolen:

- DVS heeft geheel op eigen kracht en voor eigen kosten vanaf 1971 het gebouw opgeknapt en ingericht en onderhouden als sportvoorziening voor de schietsport. In de afgelopen jaren is circa € 500.000,- geïnvesteerd in de totale schietsportaccommodatie
- De gemeente heeft in 1992 een subsidie (in de vorm van een renteloze lening) verstrekt aan DVS voor de nieuwbouw en daarmee het bestaan en het gebruik van het gebouw door DVS erkent
- De door de gemeente opgelegde (symbolische) huurpenningen zijn nooit door de gemeente geïncasseerd, ook niet na verzoeken van DVS om een huurfactuur. Argument van de gemeente was dat de administratieve kosten daarvoor te hoog waren.
- De gemeente heeft DVS nu al ruim 40 jaar als gebruiker/huurder geaccepteerd. De gemeente heeft nooit huurpenningen willen innen, ook niet de symbolische f 1,--. Dat was volgens de gemeente administratief te kostbaar
- Diverse wethouders en burgemeesters hebben in de afgelopen decennia bezoeken gebracht aan deze sportvereniging als recreant of hebben bij meerdere gelegenheden officiële openingen verricht, o.a. de in gebruikname van het gebouw in 1979 door wethouder Krol en de opening van de nieuwe 50 meter baan in 1992 door burgemeester Harm Bruin Slot.
- Voor de oprichting van een nieuw gebouw met meerdere schietpunten (12, 25 en 50 meter) heeft de gemeente aan DVS een opstalrecht verleend in 1991 voor de duur van 40 jaar.

- Na het gereedkomen van de nieuwe 50 meter accommodatie is een stichting opgericht samen met de Stichting Wenumse Watermolen, de Bijenvereniging en de bewoner van de oude molenaarswoning met als doel het beheren, herinrichten en onderhouden van het terrein van het complex van de Wenumse Watermolen. In samenspraak met de gemeente is toen een inrichtingsplan gemaakt en uitgevoerd, bestaande uit nieuwe parkeerplaatsen, groenaanplanting, de reconstructie van een oude waterput, de bouw van een historische broodoven naar het model van een oven bij de watermolen van Eibergen, aanleg historische bestrating, plaatsing banken voor passanten, enz. Alles gefinancierd door deze stichting samen met de gebruikers, zowel in geld als in natura (arbeid).
- In de afgelopen 40 jaar zijn diverse vergunningen op naam van DVS op dit adres verleend, zoals milieuvergunning, gebruiksvergunning brandweer, horecavergunning, e.d.

Het eerste schot werd in 1946 gelost en in 2023 klinken ze nog steeds.

De 'Bukse' ligt niet langer onder het bed, maar staat veilig in de gecertificeerde wapenkluis.

De zekerheid van voortbestaan staat nu voorop en mag geen 'schot voor open doel' blijven.